Ч. 256 | Недѣля 14 (26) падолиста 1893. | Рôкъ III.

Выходить у Львовѣ що дня (кромѣ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ôй години по полудни.

Редакція и Адміністрація: улиця Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лишь франкованѣ.

Рекламаціи неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Передплата у Львовѣ въ Адміністраціи „Ґазеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провінціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року 1 зр. 20 к.
на чверть року — 60 к.
мѣсячно . . — 20 к.
Поодиноке число 1 к.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . — 45 к.
Поодиноке число 3 к.

Справы парляментарнѣ.

Перше засѣданє Палаты пословъ по довшôй перервѣ и по утвореню коаліцiйного правительства прояснило вже троха ситуацію, бодай о стôлько, що зъ однои стороны показано силу коаліціѣ, зъ другои хаосъ середъ партій не належачихъ до коаліціѣ. До якогось союза межи тими партіями ще доси не прийшло. Клюбъ Гогенварта вправдѣ розпавъ ся, але мимо того ще не дуже ослабъ; можна хиба сказати, що радше розбила ся въ нѣмъ фракція Славяньска, бо пôдчасъ коли въ нѣмъ часть словѣнцѣвъ лишила ся, друга часть выступила зъ него и утворила новый клюбъ. Мѣжь Чехами не видко також солідарности, бо хочь Старочехи зъ Моравы заповѣли опозицію супротивъ нового правительства, то все таки они ще не сполучили ся зъ Молодочехами въ одву цѣлôсть. Изъ голосованя надъ внесенемъ пос. Герольда, показало ся також, що й мѣжь рускими послами въ Радѣ державнôй настала рôзниця въ поглядахъ, бо два зъ нихъ голосували за внесенемъ Герольда, а въ загалѣ не видко ще доси, щобы заносилось на якусь контръ-коаліцію славяньскихъ пословъ зъ собою и въ спôлцѣ зъ нѣмецкими послами противными коаліціи трохъ великихъ клюбôвъ. Тымчасомъ коаліція тыхъ трохъ клюбôвъ записує вже певного рода успѣхъ. Ось послухаймо, що пише Czas въ сѣмъ дѣлѣ: „Коаліція трохъ великихъ сторонництвъ — каже згадана ґазета — зъ котрои вышло нове правительство австрійске, мала нагоду заразъ на першôмъ засѣданю парляменту заманіфестувати свою солідарность и свою перевагу. Внесенє, домагаюче ся отвореня сейчасъ дискусіѣ надъ вôдчитанымъ заявленемъ президента кабінету, вôдкинено значною бôльшостію голосôвъ, а позаякъ пôдперли его всѣ елементы, не обнятѣ коаліцією, а навѣть декотрѣ члены клюбу консервативного, то можна припускати, що сила тои бôльшости стало удержить ся, о скôлько тревати буде коаліція. Вôдкиненє внесеня пос. Герольда було безъ сумнѣву до певного степеня выразомъ довѣря для нового правительства; а хочь пôдчасъ нарадъ надъ провізорією буджетовою сполученѣ партіи заявлять безъ сумнѣву докладно свои погляды о проґрамѣ правительства, то все таки, скоро бы та проґрама въ засадѣ ихъ не вдоволяла, выступили бы заразъ противъ неи, щобы не творити двозначнои и непевнои ситуаціѣ.

Комісія парляментарна для справы стану выимкового въ Празѣ, вôдбула вчера въ полудне засѣданє зъ выключенемъ явности и въ присутности міністрôвъ кн. Віндішґреца и Бакегема та радника міністеріяльного Чайки. Закôнчено вôдчитуванє актôвъ вôдносячихъ ся до ексцесôвъ пôдчасъ демонстраціи на улицяхъ въ Празѣ въ 1892 и 1893 р., дальше выпадки, въ котрыхъ проявило ся вороже выступованє супротивъ поліціѣ и ушкодженє чужого майна, розкидуванє картокъ, маючихъ характеръ головнои зрады и наконецъ акты въ справѣ тайного товариства „Омладина“, въ котрôмъ на якихсь зборахъ допущено ся оскорбы Є. Вел. Цѣсаря. Радникъ міністерства Гольцкнехтъ пояснявъ справу, въ котрôй судъ присяжныхъ выдавъ вырокъ увольняючій, що спонукало застановленє судôвъ присяжныхъ. Слѣдуюче засѣданє назначено на нинѣ.

Въ комісіи войсковôй ухвалено резолюцію пос. Бернрайтера, завзываючу правительство, щобы оно якъ найскорше предложило проєктъ закона о запомозѣ для тыхъ родинъ, котрыхъ членôвъ родины, що єѣ удержують, покликано до вправъ войсковыхъ.

На засѣданю Кола польского вызначено 32 голосами противъ 10 пос. Давида Абрагамовича на віцепрезидента Палаты пословъ на мѣсце теперѣшного пос. Мадейского. До комісіѣ парляментарнои выбрано пословъ: Пінїньского, Д. Абрагамовича, Єнджейовича, Щепановского и Хшановского; — до комісіѣ буджетовои: пос. Пентака; — до комісіѣ зелѣзничои: Залеского; — до комісіѣ для предложень выимковыхъ: Щепановского и Хшановского; — до комісіѣ податковои: Левицкого, а до комісіѣ валютовои: Розвадовского. Опôсля вела ся дебата надъ проґрамою правительства, пôдчасъ котрои ухвалено резолюцію пос. Пінїнького: „Зваживши, що проґрама правительства вôдповѣдає жаданямъ Кола що до дѣяльности парляментарнои пôдчасъ теперѣшнои сесіѣ законодавчои; зваживши, що Коло числить на то, що правительство уважає своимъ обовязкомъ пошанувати вповнѣ засады автономічнѣ, дало доказы прихильности для нашого краю и що супротивъ всѣхъ народностей буде руководити ся засадами справедливости; зваживши наконецъ, що — пôсля думки Кола — зближенє ся до себе умѣренныхъ сторонництвъ, при точнôмъ заховуваню рôвнорядности трохъ великихъ ґрупъ парляменту вôддѣлає користно на внутрѣшнѣ и внѣшнѣ вôдносины Монархіѣ: заявляє Коло польске, що буде пôдпирати дѣяльность правительства по мысли оголошенои проґрамы.

Мотивы предложеня правительственного о будовѣ зелѣзницѣ Галичь-Островъ пôдносять,

4)

ЩО ВИДѢЛИ ЧАЙКИ.

(*Оповѣданє. — Г. Шрайберсгофена.*)

(Дальше).

Инґа отворила дверѣ вôдъ алькиря, що служивъ до спаня, щобы щось зъ вôдтамъ взяти а блѣде лице Инесы наразъ стало червоне якъ буракъ. Ѣй выдало ся все таке чистенке и гарне въ такôмъ ладѣ, що она не розважаючи спытала, чи Брійна не сподѣває ся гостей. Инґа сказала, що нѣ, але не подивила ся на Инесъ, бо здогадала ся, чому она такъ спытала ся. Въ таку слоту нѣхто на островѣ не ходить въ гостину а вôдтакъ такѣ люде, що жиють лишь межи чотирома побѣлеными стѣнами та ѣдять журъ або гречану кашу не часто принимають у себе гостей.

Инесъ перебрала ся въ одежу Инґи и за хвилю стояла вже передъ Брійною та смѣяла ся весело, бо була рада що мала на собѣ таку одежу, яку носять на островѣ и змѣркувала, що она не така зла, якъ то ѣй здавало ся.

— Въ отсѣй спôдници була бы я такъ не перемокла — сказала она — а Брійна на то лишь усмѣхнула ся, бо то була вовняна спôдниця зроблена таки зъ вовны єѣ овець. Она вже не одну таку выробила власными руками.

Та й годѣжь було Инесѣ не сказати, чого она въ таку бурю сюды забѣгла, тымъ бôльше, що Брійна цѣкаво на ню споглядала. Инесъ показала окомъ на Унґу. Не хотѣла бачите, при нѣй говорити, бо й якъ же выговорювати ѣй на Кайку передъ Инґою, що жила разомъ зъ Увенами и була ихъ своячкою. Выслали отже Инґу чогось до кухнѣ.

Для затамованои воды досыть лишь малого отвору, а она вже пустить ся великою струєю — треба було лишь въ легка запытати Инесъ або єѣ погладити, а она стала заразъ жалувати ся.

— Бо я чужа мѣжь ними — закôнчила она свои жалѣ, а очи ѣй ажь засвѣтили ся вôдъ гнѣву. — Они кажуть, що я имъ принесла нещастє у хату, бо я не тутешна! — сказала она. — Якъ бы то було щось злого.

— Всѣ люде на земли, чи тутешнѣ, чи нѣ, то Божѣ дѣти — вôдповѣла ѣй стара. — Увенова знає працѣ добре, що Богъ не робить нѣякои рôзницѣ. — Взяла ся знову до роботы; бо и якже мала сказати молодôй жѣнцѣ, що все лихо не въ тôмъ.

— Але бо вы, панѣ Брійно анѣ хвильки не дармуєте — сказала Инесъ показуючи на руки старои.

— Роблю кнаппесінъ [1]) — вôдповѣла старуха споглядаючи на красне личко молодои жѣнки.

— За то й моя мати менѣ докучає, а я не можу того научити ся — говорила Инесъ зъ жалемъ. — Хто зъ малку до того не привыкъ, то й не научить ся; а вôдтакъ того й не потреба.

— Та й я не умѣла — сказала стара жѣнка, а вôдтакъ надумавшись додала: То не нещастє, коли якась чужа зайде на островъ, але то нещастє, коли она сама уважає ся чужою и не може або не хоче того зрозумѣти, що народъ єѣ чоловѣка єсть єѣ народомъ, а єго вѣра єѣ вѣрою.

— А чогожь они кажуть, що нещастє бере ся тыхъ, що приводять зъ чужины яку жѣнку на островъ? — спытала Инесъ цѣкаво. То не вôдносило ся до неи, бо она працѣ ще молода и годѣ ѣй ще думати о нещастю.

Старуха выглянула крôзь вôкно. На дворѣ вже добре змеркало ся, а буря лютила ся чимъ разъ страшнѣйше. Малѣ вôконця ажь дзвонили вôдъ вѣтру, що бивъ пѣскомъ объ шибы.

— Божа рука зсылає на кождого муки, чи то тутъ, чи въ иншôмъ краю — сказала она зъ тиха. Богъ не пытає, якою мовою хвалять єго уста и дякують єму або жалують ся и заводять. Нехай васъ Богъ стереже, молода жѣнко, вôдъ того, що я зазнала. Ой бѣднѣ тѣ люде, що теперь на мори! — Она зложила руки якъ до молитвы, а рѣснѣ сльозы покотили ся по єѣ лици.

— Чого вы плачете, Брійно? Хиба єсть у васъ хто, що теперь на мори? — спытала Инесъ припавши до старухи и взявши єѣ за руки. Стара лишь покивала головою.

— Ой ты молода жѣночко! Та й я тутъ чужа!

Инесъ слухала розцѣкавлена и не розумѣла того, що Инґа хотѣла, щобы она вышла и лишила єѣ саму зъ матѣрю Бляйка.

[1]) Одѣжь для мужчинъ ткана зъ вовны.

що помимо збôльшеня лінiй зелѣзничихъ у всхôдной Галичинѣ, дає ся все ще почути великій ихъ бракъ, тымъ бôльше доймаючій, що будова зелѣзницѣ Станиславôвъ - Воронянка близька вже укôнченя. Кошты будовы головнои лініѣ обчислено на 8,330.000 зр., лінiй бôчныхъ до Бережанъ и Пôдгаецъ на 385.000 зр. и 1,350.000 зр. Выбудоване обохъ бôчныхъ зелѣзницъ буде зависѣти вôдъ зложеня краємъ и сторонами интересоваными 1 міліона зр. Правительство жадає на 1894 р. кредиту на будову въ сумѣ пôвчверта міліона зр.

Въ справѣ выставы краєвои

зъѣхали ся передвчера вôдпоручники повѣтовй зô всхôдниои Галичины до Львова на нараду. Проводивъ презесъ комітету выставы кн. Адамъ Сапѣга. На веснѣ заявили вôдпоручники бажанє, щобы ихъ въ осени ще разъ скликати. Отожь и повитавъ ихъ теперь кн. Сапѣга та подякувавъ за участь.

Поодинокй справоздавцѣ почали здавати справу зô своихъ секцій.

П. Ляньге говоривъ о рôльничôмъ вôддѣлѣ выставы. Презесы поодинокихъ вôддѣлôвъ господарского Товариства рѣшили выставити всякй плоды земнй, але ажь 25 серпня, значить по жнивахъ, бо зъ сегорôчныхъ слабыхъ живъ нема чимъ хвалити ся. Выставу знарядôвъ рôльничихъ и т. п. можна буде урядити зъ початкомъ загальнои выставы. — Директоръ дръ Мархвицкій повѣдомивъ зôбраныхъ, що правительство прирекло вставити въ буджетъ на слѣдуючій рôкъ 10.000 зр. для господарскихъ товариствъ: львôвского и краківского и то на уряджене выставы рогатои худобы, коней и инвентаря господарского. Доси зголошено на выставу около 1200 штукъ, а коней до 800, а що списъ не скôнченый. — П. Боровскій говоривъ о выставѣ коней. Правительство причинить ся до неи высылаючи 20 до 30 оґерôвъ и даючи 7000 зр. на нагороды а 500 зр. на будову стаєнь для тыхъ оґерôвъ. П. Боровскій взывавъ вôдтакъ усѣхъ притомныхъ, щобы пôдпирали выставу селяньскихъ коней, котрымъ запевнено перевозъ зелѣзницею, безплатну стайню и пашу. — П. Брикчиньскій розповѣвъ, о скôлько поступили впередъ приготовленя у вôддѣлѣ рогатои худобы. На выставу сподѣває ся въ 200 штукъ селяньскои рогатои худобы. — П. Криштофовичь радивъ устроити въ маю переглядову выставу худобы.

П. Прибиславскій, провôдникъ етноґрафічного вôддѣлу, повѣдомивъ, що крôмъ давнѣйше зголошенои на площи выставы будовы селяньскихъ хатъ зъ рôжныхъ сторôнъ краю, прибудуть ще три: зъ повѣтôвъ сокальского каменецкого и брôдзкого. Церковь гуцульска и хата гуцульска вже будують ся, такъ само хата коломыйска и тернопôльска. Не зачали ще ставити закопаньскои и наддністряньскои (зъ жидачѣвского) хаты. Що-до иншихъ предметôвъ, що мають мѣстити ся у тôмъ вôддѣлѣ, згадавъ п. П. о прогульцѣ проф. Шухевича въ горы межи Гуцулôвъ, звôдки привѣзъ богато цѣкавыхъ рѣчей. Добре було бы, коли бы на выставѣ були селяньскй строѣ святочнй, не конче зовсѣмъ новй, але вже троха ношенй. Также спростувавъ ширену декотрыми часописями вѣстку, що вôддѣлъ рускій буде находити ся въ межахъ етноґрафічного вôддѣлу. — Проф. Шухевичь пояснивъ, звôдки пôшла та вѣстка. Въ комітетѣ рускôмъ просили єго, щобы занявъ ся рускимъ вôддѣломъ; вôнъ приставъ, але пôдъ умовою, що павільонъ рускій буде близько етноґрафічного, такъ, що ихъ все буде рôвночасно мати на оцѣ.

П. Матковзкій говоривъ о выставѣ лѣсництва и ловецтва. Згадавъ, що одна фірма готова выставити тартакъ паровый и просивъ зôбраныхъ, аґітувати за надсиланємъ старою збруѣ и ловецкихъ знарядôвъ.

Ґр. Вол. Дѣдушицкій сказавъ, що про мысловый музей мѣскій и имени Дѣдушицкихъ мають богато предметôвъ, що можуть послужити до розширеня згаданыхъ вôддѣлôвъ, але ихъ не можна декомплетувати. Они приготовують ся, щобы въ часѣ выставы могли самй якъ найлучше представити ся. Вôдтакъ поручивъ памяти зôбраныхъ тй обѣ институцiѣ, зъ котрыхъ одна єсть мѣскою, а друга (музей Дѣдушицкихъ) до часу тôлько єсть приватною власностію, а зъ часомъ стане ся певно публичною.

П. Бачевскій повѣдомивъ, що выстава горальняна буде мати дидактичный характеръ. Именно чотири великй фірмы заявили, що збудують на площи выставы взôрцевй горальнѣ, а теперь стараютъ ся, щобы вôльно було имъ показати, якъ машины функціонують, и гнати єсли вже не горѣвку саму, то хочь чисту воду.

Слѣдували справозданя вôдпоручникôвъ, котрй свѣдчать о великôмъ заинтересованю ся выставою.

Переглядъ політичный.

Зачувати, що Рада державна має радити ще до 15 грудня; на день 19 грудня мають бути скликанй соймы краєвй, котрй будуть радити що найменше до кôнця сѣчня або до половины лютого.

Fremdenblatt справляє поголоски пущенй зъ нагоды подорожи ґр. Кальнокого до Италіѣ, що подорожь ся не могла мати на цѣли одружене Найдост. Архікн. Франца Фердинанда д'Естъ зъ якоюсь княгинею италіяньскою, бо такои княгинѣ нема, а такъ само й неможливе одружене италіяньского наслѣдника престола зъ Архікняг. Марґаритою Софією, бо та вже вôдъ сѣчня єсть за кн. Альбрехтомъ Віртемберґскимъ.

Якъ звѣстно, подали були сими днями берлиньскй ґазеты вѣсть про громадне арештоване людей въ Варшавѣ. Bresl. Ztg. доносить теперь, що причиною сихъ арештованъ, а также и численныхъ ревізій, якй вôдбули ся въ Варшавѣ, мало бути то, що мѣсцеве правительство хотѣло конче довѣдати ся, хто то высылає за границю кореспонденціи до ґазетъ о недузѣ ґен. - ґубернатора Гурка. Арештовано передовсѣмъ літератôвъ и студентôвъ.

Болгарска депутація зложена зъ міністрôвъ Грекова и Савова та зъ президента собранія Петкова и полковника Живкова ѣздила до Вѣдня, щобы тамъ узыскати позволене перевозу мощей ґр. Гартенава до Болгаріѣ. Въ цѣлôй Болгаріи роблять теперь великй приготовленя до похорону першого князя болгарского. Тѣло єго буде зложене въ однôй дуже старôй, найстаршôй въ Софіи церкви, що була колись перероблена на турецку мошею. Церковь ся буде призначена на гробницю для князѣвъ болгарскихъ. На похоронъ приѣдуть зъ Пловдива (Филипополя) кн. Фердинандъ зъ женою.

Новинки.

Львôвъ дня 25 падолиста

— Учителями народныхъ школъ именованй: Стан. Средняна ст. уч. въ Тяжковичахъ; Ванда Миркôв-

---

— Якъ то, и вы чужй? — спытала Инесъ здивована. Брійна, що така щира для Инґи якъ мати, также чужиница! А она врецѣ умѣє такъ добре обходити ся зъ вовною, умѣє шаткувати капусту та знає такъ всѣ звычаѣ на островѣ! — Вы тутъ такожь чужй? — повторила Инесъ и мимо волѣ, щось єѣ потягнуло до старухи, якъ колибъ они обѣ належали до себе супротивъ другихъ мешканцѣвъ острова. — Якъ же то може бути, що вы тутъ чужй? Вы, що такъ все добре умѣєте и на всѣмъ знаєте ся! Я бы тому не була повѣрила!

На поморщенôмъ лици старои Брійны проявивъ ся ледви замѣтный выразъ вдоволенои гордости.

— Чого бы я була не зробила, чого не навчила ся, щобы лишь Діркъ Брійнъ забувъ на то, що я того не знаю, що доси выповняло єго житє, що нѣчого не чула о тôмъ всѣмъ, що доси було єму любе и дороге!

— То належало до него, то вôнъ повиненъ бувъ такъ робити! — вôдозвала ся Инесъ и схопилась, а очи у неѣ засвѣтили ся. — Тажь вы й передъ тымъ жили и мали також, що вамъ було любе и дороге.

— Але нѣчо такого, що менѣ було дорожше вôдъ Дірка, бо инакше не була бы я пôшла за нимъ на далекій островъ. Я почала жити ажь зъ того дня, коли єго першій разъ побачила. — И старе, поморщене лице ажь заяснѣло на ту згадку. — Ажь черезъ то стала ся я частиною зъ него и длятого не видѣвъ вôнъ въ менѣ нѣколи якоись чужиницѣ. Хибажь чоловѣкъ и жѣнка можуть бути однымъ безъ того?

— Такъ само може й чоловѣкъ робити — сказала Инесъ упорно и гордо. — Чимъ же вôнъ лѣпшій? Чому вы податливй?

— Инакше вже не умѣю — вôдповѣла просто стара женщина. — Колибъ не то, то й я не була бы щаслива и Дірка разомъ зô мною.

— А всежь таки кажете, що вы богато нещастя зазнали; видко що вамъ то не богато якось помогло! — сказала Инесъ на то зъ докоромъ.

Старуха выпростувала ся и споглянула строго на Инесъ. — Не допускайтесь грѣха! Чи думаєте, що Богъ робить рôзницю? Єго сонце свѣтить такъ само на чужй нивы и огрѣває ихъ якъ и нашй. Нещастя було бы насъ найшло, хочь бы я була й тутъ родила ся. Мы збѣднѣли, корабель затопивъ ся — але то ще нѣчого! Лишь що вже Дірка я вже больше не бачила. — Гôрко вôтхнувши почала она хитати ся.

— Вôнъ утопивъ ся? — спытала Инесъ тихо.

Стара похитала головою.

— Вôнъ померъ на жовту пропасницю — шепнула Инґа, що вôйшла неспостережено до хаты. Инесъ гладила несмѣливо старуху по руцѣ.

— А вы лишили ся такъ самѣсенькй однй?

— Сама, самѣсенька! Чуєшь, якій вѣтеръ! Якъ чайки скиглять! Буде якесь нещастє. Такъ они и тои ночи скиглили. Инґо! Инґо! — крикнула она наразъ переляканa и дуже зворушена.

— Я осьде! — вôдозвалась Инґа и моргнувши на Инесъ, вôдсунула єѣ на бôкъ; але та єѣ не зрозумѣла.

— Инґо! Анужь Бляйкъ теперь на мори! Чи памятаєшь ты ще на Бляйка, Инґо?

— Я все на него памятаю — вôдповѣла Инґа нахилившись до старухи, такъ, що Инесъ ледви могла єѣ зрозумѣти.

— А дежь Бляйкъ? — спытала старуха вôдпытаючи Инґу та розглядаючись.

— Де бы й не бувъ, а все вôнъ въ Божихъ рукахъ! — сказала Инґа спокôйно.

— Ой Инґо! Чи побачимо мы ще коли єго? — Голосъ єѣ дрожавъ изъ туги такъ, що ажь въ Инесѣ серце забилось сильнѣйше.

— Мамо! Мы ще єго колись побачимо, коли не тутъ, то передъ престоломъ Всевышного. Недовго вже чекати. Подумайте лишь, якъ то борзо лѣта минають, вôдъ коли вôнъ поѣхавъ, а то — — вже таки дуже давно —!

Єѣ голосъ при послѣднихъ словахъ майже урвавъ ся, але она опамятала ся борзо.

— Та вôнъ то добре хотѣвъ зробити, коли выбравъ ся вôдъ насъ — сказала старуха и споглядаючи трѣвожливо на Инґу схопила єѣ мôцно за руку. Ты знаєшь Инґо, що вôнъ хотѣвъ якъ найлѣпше.

— Та я знаю! — сказала Инґа — и сльозы станули єй въ очахъ.

— Та й не могло бы було инакше стати ся — прошептала Брійна, а ноги пôдъ нею

ска и Марія Корнерôвна ст. учительками а Софія Бромильска мол. уч. въ Мостискахъ; **Алекс.** Юрчиньскій уч. въ Плотичи: Вол. Видаевичъ мол. уч. въ Тернополи, Кав Ловчовскій въ Доядовѣ, Матвѣй Квасникъ у Раковци, Адамина Михаликова мол. уч. и Кав. Свиба мол. уч. въ Терноберезѣ; Павло Погибущій въ Постолôвцѣ; Осипъ Дворакъ ст. уч. и Марія Ґебгартъ ст. уч. у Пôвъвеси звѣринецкôй; Сидонія Віттекôвна мол. уч. въ Пильзнѣ. — Суплентомъ ґімназіи въ Бучачи именованый Маріянъ Коссôвскій.

— **Пôдмоги на шпиталѣ холеричнй.** Выдѣлъ краєвый ухваливъ удѣлити громадѣ мѣста Березовъ 500 зр. на устроєнє шпиталя холеричного. На тую саму цѣль удѣлено громадѣ мѣста Хирова 300 зр. и выдѣлови повѣтовому въ Стрыю 1000 зр.

— **Загальнй зборы товариства ґімнастичного „Соколъ“ у Львовѣ** вôдбудуть ся дня 4 грудня о годинѣ 3 тôй пополудни въ великôй сали „Народного Дому“ вô слѣдуючимъ порядкомъ дневнымъ: Выбôръ головы и 2 заступникôвъ єго; выбôръ 18 членôвъ старшины и выбôръ 3 провѣрникôвъ.

— **Зъ академічного товариства „Ватра“.** Головою товариства „Ватра“ на сей рôкъ шкôльный выбраный Останъ Макарушка, студентъ фільософіѣ, в до выдѣлу товариства увôйшли отсй члены: Иванъ Маслякъ студ. правъ яко заступникъ головы, Ярославъ Грушкевичъ студ. фільос. яко бібліотекарь, Осипъ Ганачакъ студ. правъ яко скарбникъ, Иванъ Копачъ. ст. філь. яко контрольоръ, Осипъ Ивановъ студ. фільос. яко писарь, Иванъ Раковскій студ. фільос., Микола Ластовецкій студ. фільос, Володимиръ Левицкій студ. фільос. и Михайло Рыбачокъ студ. фільос. На заступникôвъ выдѣловыхъ выбрано: Григорія Питляра студ. правъ, Юліяна Федусевича студ. правъ, Сильвестра Яричевского студ. фільос. и Володимира Сѣнгалевича студ. правъ.

-- **Загальнй зборы деканальныхъ вôдпоручникôвъ** въ справахъ вдовичо-сирôтского фонда саниславôвскои епархіи вôдбудуть ся дня 5 грудня въ Станиславовѣ. На дневнôмъ порядку стоить 14 справъ, дотыкаючихъ згаданого фонда, а мѣжь ними справа змѣны статутôвъ. Въ касѣ того фонда було зъ кôнцемъ вересня въ цѣнныхъ паперахъ, щадничихъ книжкахъ и ин. 116.226 зр. $52^1/_2$ кр., а фондъ диспозиційный выносивъ 9589 зр. $85^1/_2$ кр.

— **На вôдновленє катедральнои церкви въ Станиславовѣ** зôбрано доси въ добровôльныхъ жертвъ 6816 зр. вôдъ руского духовеньства и вѣрныхъ станиславôвскои епархіѣ. Ся сума надто мала, щобы можна съ нею приступити до вôдновы згаданои церкви, тожь станиславôвскій епископскій ординаріятъ взывае вновь духовеньство и вѣрныхъ до дальшихъ жертвъ на туюжь цѣль.

— **Процесъ, що тягне ся вже 158 лѣтъ.** Передъ трибуналомъ касаційнымъ у Вѣдни вôдбула ся дня 18 с. м. розправа, котра мала остаточно полагодити процесъ, що тягне ся вже 158 лѣтъ. Ишло въ тôмъ процесѣ о вôсѣмь морґôвъ ґрунту. Ще въ р. 1735 въ Крешовичахъ купили братя Камѣньскй, селяне, вôдъ властителя дôбръ Федоровича двѣ парцелѣ, що занимали 8 морґôвъ. Наслѣдники Федоровича не хотѣли Камѣньскимъ признати сего ґрунту, хочь тй его уживали, и зъ того зачавъ ся такій довгій процесъ. Въ р. 1850 зъ нагоды индемнізаціѣ заявивъ батько нинѣшнои властительки, Людмилы Федоровичевои, передъ комісією индемнізаційною, що той ґрунтъ его. Тымчасомъ Камѣньскй уживали й дальше сего ґрунту. По смерти батька, донька Людмила Федоровичъ заскаржила Камѣньскихъ въ р. 1867 о нарушенє власности. Камѣньскй свѣдчили ся свѣдками, що уживають сего ґрунту вôдъ непамятныхъ часôвъ. Судъ призчавъ Федоровичамъ сихъ 8 морґôвъ, але жѣнки Камѣньскихъ явъ настали на свое, цѣле село збунтовало ся и тому обжаловано всѣхъ о публичне насилє. Решѣвскій судъ увôльнивъ усѣхъ, але прокураторія спротивила ся тому. Такимъ способомъ вся справа дôстала ся передъ трибуналъ у Вѣдни и той наказавъ розглянути справу на ново. Камѣньскй, потомки тыхъ зъ минувшого столѣтя, заломили руки, коли имъ выяснено, що за тй грошѣ, якй мусѣли бы програвши процесъ заплатити, могли бы собѣ купити кôльнадесять морґôвъ.

— **Холера.** Зъ дня 23 с. м. лишило ся 21 осôбъ хорыхъ. Найсильнѣйше выступае теперъ холера въ Хировѣ.

— **Засудъ смерти.** Свего часу доносили мы, що дня 28 липня о. р. закравъ ся до хаты Олены Веренки въ Лукôвцяхъ на Буковинѣ жебракъ и забравъ рôзнй рѣчи. Побачивъ се 8-лѣтный сынъ Єлены, Василь и не хотѣвъ злодѣя пустити. Тогдѣ ухопивъ злодѣй дитину, занѣсъ за хату и ножемъ пôдрѣзавъ горло, такъ що хлопецъ на мѣсци погибъ. Вертаючи зъ поля, бачила сю подѣю въ далека нещаслива мати Василя, прибѣгла въ крикомъ въ село и спонукала увязнене убійника. Оногды вôдбула ся въ Черновцяхъ противъ сего злочинця розправа передъ судомъ присяжныхъ. Убійникъ, Дмитро Катаринчукъ, налоговый злодѣй, що вôдсидѣвъ кôлькома наворотами $11^1/_2$ лѣтъ у вязници, признавъ ся до вины, але оправдувавъ ся тымъ, що не мавъ намѣру убити хлопця и лише боронивъ ся передъ нимъ, бо Василь его не пускавъ. Присяжнй потвердили вину Катаринчука а судъ засудивъ его на кару смерти.

† Посмертнй вѣсти.

— О. Стефанъ Гаврисевичъ, парохъ въ Бѣлôмъ Камени, олеського деканата, упокоивъ ся сими днями въ 65 ôмъ роцѣ житя, а 41-ôмъ священьства. — О. Кароль Тилявскій, парохъ въ Дубщи, деканата бережаньского, упокоивъ ся сими днями въ 58 ôмъ роцѣ житя, а 28 ôмъ священьства. — Дръ Омелянъ Бриковичъ, докторъ медицины упокоивъ ся по довгôй недузѣ у Вѣдни дня 21 падолиста с. р. въ 46-ôмъ роцѣ житя. Покôйный бувъ щирымъ сыномъ Руси и въ житю вѣденьскихъ Русинôвъ бравъ завсѣгды живу участь. Мощѣ покôйника вложено дня 23 падолиста на головнôмъ кладовищи вѣденьскôмъ. — Левъ Стадниченко одинъ зъ выдатнѣйшихъ рускихъ мѣщанъ въ Коломыи упокоивъ ся вчера у Львовѣ въ домѣ свого сына въ 63 роцѣ житя. — Кн. Адамъ Любомирскій померъ нагло на ударъ серцевый въ Мижиници. Кн. Любомирскій родивъ ся 1852 року, бувъ жонатый зъ ґр. Замойскою и полишивъ три дочки. Похоронъ вôдбувъ ся въ Мижиници.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Вѣдень 25 падолиста. Въ Поттендорфѣ згорѣла часть прядѣльнѣ бавовны, зъ 1500 веретенами машиновыми и значнымъ запасомъ бавовны. Шкода выносить пôвъ міліона. Зъ людей нѣхто не згинувъ.

Градецъ 25 падолиста. Тѣло ґр. Гартенава буде сеи ночи перевезене на дворець а завтра досвѣта перевезуть єго окремымъ поѣздомъ въ супроводѣ ґр. Ербахъ-Шенберґа яко заступника родины и ґен.-адъютанта Вернгера, заступника вел. кн. Геского та радника кабінетового Менґеса и болгарскои депутаціѣ до Софіѣ. Домовины не будуть вже отвирати, лишь зложать на нѣй колпакъ, шаблю и плащъ, котрй покôйникъ носивъ пôдчасъ битвы пôдъ Сливницею. Заберуть такожь и всѣ вѣнцѣ. Царь выславъ кондоленційну телеґраму до княгинѣ Гескои матери покôйника а такъ само высказали свое сочувство и всѣ вел. князѣ.

Римъ 25 падолиста. По бурливыхъ сценахъ въ палатѣ послôвъ подало ся міністерство Джолиттіого до димісіѣ. Засѣданє парляменту вôдрочено ажь до остаточного залагодженя крізы.

ажь угнули ся. — Вôнъ не знае, що вôнъ у мене найбôльшимъ скарбомъ на свѣтѣ, що нѣякй грошѣ не стали бы менѣ за него.

Инґа притакнула мовчки. Нѣякй грошѣ въ свѣтѣ не могли бы станути за Бляйка.

— Инґо, чи Бляйкъ не верне?

— Нѣ, мамо! Бляйкъ певно вже не верне, але подумайте, якъ мало намъ ще жити, а вôдтакъ мы пôдемо до него. — На дармо силовала ся она укрыти свôй бôль и горячй сльозы покотились по єѣ лици.

— Оно то й правда, я вже стара, тай не довго менѣ жити, — сказала на то старуха.

— Хтожь то той Бляйкъ? — спытала она теперь вправдѣ тихо, але все таки такъ, що стара єѣ почула.

— То вы не знаете, хто Бляйкъ? Тажь то мôй и Дірковъ сынъ! Охъ, та ще й якій сынъ! Лишь бувъ за бѣдный, щобы зъ Инґою....

— Мамо, менѣ треба вже ити, та може й молода панѣ Увенова нехай иде вô мною — перебила єй Инґа.

Але Инесъ занадто була цѣкава, хотѣла ще бôльше довѣдатись. Инґа, видко не була отъ якась тамъ собѣ дѣвчина, котру богатй свояки зъ милосердности взяли до себе. Тай въ єѣ житю любовь и сватане щось значило. Инґа стала наразъ въ очахъ молодои жѣнки въ зовсѣмъ иншôмъ свѣтлѣ. Она не пôшла зъ Инґою але лишила ся.

У кого повно згадокъ и чие жите складаесь лишь зъ минувшости, той радо говорить. Человѣкъ думае о тôмъ що буде, а говорить про те, що минуло.

— Колибъ Бляйкъ бувъ зъ грôшми вернувъ домовъ, то були бы щасливй. Вôнъ бувъ за бѣдный. Клязъ....

— А хтожь то той Клязъ? — спытала Инесъ скоро.

— Клязъ? — повторила старуха — Клязъ бувъ бы зъ Инґою пôбравъ ся, вôнъ бувъ богатый а Увены були бы на то радо пристали. Я єѣ неразъ до того намавляла....

— Щобы Бляйка покинула? — вôдозвалась Инесъ обурена.

— Инґа постарѣесь, остане ся сама на свѣтѣ, не побачить дѣточокъ доокола себе — зôтхнула старуха. А Кресенъ Увенъ бувъ бы радъ зъ того.

— Тажь она любить Бляйка.

— Та любить. А може она й спокôйнѣйша, що не мае чоловѣка, которого не любила. Але за то я стратила сына, у которого колись знайшлось бы було досыть, хочь бы й для доньки, але тогды вôнъ бувъ такій бѣдный, що не посмѣвъ хочь бы й Инґу сватати! А теперь она постарѣесь!

— А вы на то не хотѣли пристати? — спытала Инґа. И они вамъ не взяли того за зле? Тажь Инґа працѣ ходить до васъ?

— Молодице, що ты знаешь! Хата, що не мае благословеньства родичѣвъ, не буде довго стояти, а подруже, на котре родичѣ не годять ся, не може бути щасливе.

(Дальше буде.)

За редакцію вôдповѣдає Адамъ Креховецкій.

Ґ. Найдлінґеръ

Зінґера сриґінальнѣ машины до шитя суть взôрцевѣ що-до конструкціѣ, нейлекшѣ до роботы, шиють дуже гарно, зъ набôльшою точностію всяку матерію и всякою ниткою; заосмотренѣ суть найдосконалышими приладами, а неперевысшимѣ суть що-до тривкости и своєѣ здатности; тому то найрадше и найбôльше уживають тыхъ машинъ

до ужитку домашного и промыслового.

Найновѣйшій вынахôдъ Зінґера и Сп. то высокораменна т. зв.

Вібратінґъ Шутле машина до шитя

показалась, такъ якъ и всѣ дотеперѣшнѣ выробы тои фабрики, дуже практичною. Она вызначаєсь такъ само легкостію въ орудуваню нею и гарнымъ выглядомъ. Оріґінальна Зінґерова машина до шитя то найцѣннѣйшій прирядъ въ домашнôмъ господарствѣ.

Львôвъ ринокъ 9. 16

Філія: Чернôвцѣ улиця Папьска 18.

Tschonfen-a

мармурки до остреня ножѣвъ

Выстарчить вôстрє 8 -10 разôвъ потягнути, а оно буде такъ остре, якъ бритва.

Для столовыхъ и кухонныхъ ножѣвъ 1·50 зр.

Для сцизорикôвъ . . . . 1·— „

Для вôдпродаючихъ и похатникôвъ добре нагороджуючѣй ся артикулъ до продажи, позаякъ въ кухни доконче потрѣбный.

При поборѣ цѣлого тузина высокій рабатъ.

За послѣплатою побирати можь вôдъ

F. ALBACHARY, WIEN, II., Cirkusgasse 29. 132

Не жартъ

анѣ обмана, але чиста свята правда

Лишь 3 злр. 50 кр.

Кишонковый годинникъ-Remontoir

зъ ґваранцією, дуже добрый и докладно идучій, зъ вскавôвкою на секунды, въ найлѣпшôй красно оздобнôй нікльовôй копертѣ, котрый заступає всякій иншій срѣбный и золотый годинникъ. Кождый, хто замовляє такій годинникъ, одержує зъ годинникомъ

слѣдуючѣ предметы даромъ

1 прегарный ланцушокъ до годинника, 1 чудна привѣска, 1 перстень зъ камѣнями, 1 пару красныхъ кульчикôвъ, 1 красный сцизоричокъ зъ выклюначемъ. — **Нѣхто нехай не сумнѣває ся**, бо повтаряю, що то не є жартъ або обмана, але чиста свята правда, и звертаю кождому грошѣ, кого-бы тѣ годинники невдоволили. Кождый проте нехай поспѣшає, якъ довго малый засôбъ выстарчить, и замовляє тотѣ знаменитѣ годинники. Посылка вôдбуває ся за послѣплатою черезъ

Apfel's Taschen-Uhren-Versendung,
Wien, Stadt, Wolfengasse 1/N. 136

Лише 4·60 зр.

Зимове пальто зъ льоденъ, зъ мôцного, грубого льоденъ, майже не до знищеня, зъ теплою грубою пôдшевкою, пôсля найновѣйшои моды, сильно и добре зроблене, въ ковнѣремъ до выкладаня и огрѣвачами рукъ, въ кольорахъ: брунатнôмъ и сѣрôмъ, однобарвнôмъ Пальтоты тѣ суть задивляючо дешевѣ, продають ся въ великôй скôлькости и нѣхто не повиненъ занехати замовити собѣ. Яко мѣру треба подати докладно обвôдъ въ грудяхъ и довготу раменъ. Єсть до проданя такожь кôлька тысячь паръ **зимовыхъ мужескихъ** споденъ, грубыхъ мôцныхъ, теплыхъ, добре зробленыхъ, по кольосально низькôй цѣнѣ. Лише 2·40 зр. за пару. Высылає ся за послѣплатою. 137

Адресъ: Apfel's Kleidermagasin Wien I Fleischmarkt 12/NC.

---

116 **Посылки.**

На цѣлу Галичину и Буковину выконую—вôдъ 1 клґр. почта франко — а то правдивои ароматичнои гербаты.

CONGO, добра, сильно натягаюча за . . .	½ кл.	1·40
HONING, родинна, знаменита въ смаку	„ „	1·60
KAYSOW, добôрна, въ цвѣтомъ melango	„ „	1·80
SUCHANG, знаменита	„ „	2·—
„ найлучша, ароматична .	„ „	2·50
ПОПОВА ориг. зъ Москвы ч. 1. за фунтъ	„ „	2·10
ПОПОВА ориг. зъ Москвы ч. 2. за фунтъ	„ „	2·65
ПОПОВА ориг. зъ Москвы ч. 3. за фунтъ	„ „	3·35

Такожь высѣвки власного выробу по 1·40, 1·60, 1·80, и найлучшѣ 2·20 за ½ клґр.

Новысшѣ гатунки совѣстно поручає звѣстный выключный и головный складъ правдивыхъ гиньско-россійскихъ гербатъ

Адольфъ Зінґеръ, Львôвъ
ул. Сикстуска ч. 17.

Власного выробу

матерацы

волосянѣ

по 14, 15, 18, 20, 24 до 32 зр.

поручає

Іосифъ Шустеръ

Львôвъ,

ул. Коперніка ч. 7. 135

АЛЬБИНЪ КРАЄВСКІЙ

Вѣдень

IV. Wiedener Hauptstrasse 51.

Першій народный дôмъ комісовый и предприємство посылкове поручає и доставчає

!!ВСЬО!!!

чого лише хто схоче и що въ объемъ торговлѣ и промыслу входить.

Цѣнники на жадане высылає gratis. 120

Передпослѣдный мѣсяць — Передпослѣдный мѣсяць

Велика 50 рентова льотерія зъ Инсбрука

ГОЛОВНА ВЫГРАНА

50.000 злр. а. в.

Льосы по **50 кр.** одержати можна у пп. М. Йонаша, Кіцъ и Штоффа, А. Шелленберґа и Сына, Сокаля и Ліліена, Якова Штро, А. Х. Верфля и Шелленберга и Крайзера.

Необходимою для кождого господарства єсть 5

Кнайпъ Катрайнера

солодова кава

зô смакомъ кавы въ зеренцяхъ.

Дає она тоту неврôвнану користь, що шкôдливого спожитя чистои або сурогатами перемѣшанои кавы въ зеренцяхъ уникнути можна, та приладити собѣ далеко **смачнѣйшу**, а притôмъ **здоровшу и поживнѣйшу** каву. — **Знаменита яко дотокъ до кавы въ зеренцяхъ.**

Поручає ся дуже женщинамъ, дѣтямъ и хорымъ.

Наслѣдованя осторожно уникати.

Всюды до набутя. — ½ кільо 25 кр

С. Спітцеръ у Вѣдни

поручає

Товары камѣннѣ и шамотовѣ.

Плыты бѣлѣ и кольоровѣ. — Насады коминковѣ.
Комплетнѣ уряджєня для стаєнъ и оборъ.

На жадане высылаємо катальоґи

заступники для **Галичины и Буковины**

Гамель и Файґель

у ЛЬВОВѢ, улиця Коперніка число 21.

[Б]юро оголошенъ и дневникôвъ

приймає

ОГОЛОШЕНЯ

до всѣхъ дневникôвъ

по цѣнахъ ориґінальныхъ.

До

Народнои Часописи, Ґазеты Львôвскои и „Przegląd-у“

може лише се бюро анонсы приймати.

Поручає ся 9

торговлю винъ ЛЮДВИКА ШТАДТМІЛЛЬЕРА у Львовѣ.

Зъ друкарнѣ З. Ганасевича пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.